

दुकानातील नोकर भरतीपासून यात्रा-सहल, क्लासेस, संस्था यांना हवे असलेले मनुष्यबळ याच जाहिरातीतून मिळते. या जाहिरातीचे दर शब्दांवर आधारलेले असतात. त्यामुळे सर्वसामान्य माणसालाही ते परवडते. या जाहिरातीत वेगळेपणा दाखवायला वाव नसतो. एक माध्यम म्हणून वर्तमानपत्राचा उपयोग आपण किती विचारपूर्वक करू यावर जाहिरातीतले यश अवलंबून असते.

२. **सरकारी जाहिराती** - बांधकामाच्या निवदा, मतदानाची माहिती, पाणीपुरवठा व वीजपुरवठा यांच्या वेळा, सरकारी घोषणांचे निवेदन, कुटुंबनियोजन, महिला सबलीकरण व सक्षमीकरण, मुलींसाठी शिक्षण असे अनेक विषय या जाहिरातीमध्ये येतात.
३. **संस्था स्तरावरील जाहिराती** - लोकांच्या आर्थिक सहभागातून उभ्या राहिलेल्या संस्था, साखर कारखाने, सहकारी बँका, कंपन्या इत्यादीविषयक जाहिराती यात येतात. विविध उत्पादने करणा-या आणि भागधारकांच्या पाठबळावर उभ्या राहिलेल्या कंपन्या विश्वास दृढ राहण्यासाठी आणि नव्या ग्राहकांना आकर्षित करण्यासाठी जाहिरात करतात. संस्थांच्या सभासदांना मिळालेला लाभ हा यातील प्रभावी घटक ठरतो.आपली प्रतिमा चांगली राहावी आणि विश्वासाहंतेच्या स्तरावर संस्था / कंपनी प्रगतीपथावर राहावी या दृष्टीने या जाहिराती उद्योगातील मोठ्या कंपन्या अथवा उद्योगसमूह करीत असतात.
४. **सामाजिक संदेशात्मक जाहिराती** - या स्वरूपच्या जाहिरातीत सामाजिक विचार अथवा संदेश व्यक्त करणे आणि तो अनेकांपर्यंत पोहोचविणे याला महत्त्व असते. हुंडाविरोधी, मुलींच्या शिक्षणाविषयी, विदेशी व्यक्तीशी विवाह करण्यापूर्वी दक्ष, जागरूक राहण्यासंबंधी, एखाद्या रोगाविषयीची सूचना, वस्तू खरेदीविषयी ग्राहकांना जागृत करण्यासाठी, महिलांना संरक्षण कायदा विषयीच्या सूचना देऊन सामाजिक भान निर्माण करण्याचा जाहिरातीही वृत्तपत्रात आपण वाचतो.
५. **'रोल मॉडेल'** असलेल्या व्यक्तीमार्फत होणारी जाहिरात - विविध क्षेत्रात गाजलेल्या व्यक्तींना घेऊन जाहिरात करण्याची परंपरा वर्तमानपत्रातील जाहिरातीमध्ये दिसून येते. अमिताभ, शहारुखान, सचिन तेंडूलकर, अमीरखान, ऐश्वर्या रॅय, करीना कपूर, हेमा मालिनी यासारख्या लोकप्रिय व्यक्तींना घेऊन आपल्या उत्पादनाची किंवा सामाजिक जाणिवेची जाहिरात सादर केली जाते. राष्ट्रीय एकात्मता, राष्ट्रभावना वृद्धिंगत करण्यासाठी, देशाभिमान जागृत ठेवण्यासाठी 'रोल मॉडेल्स' घेऊन लोकांना आवाहन करण्यासाठी या जाहिरातीचा उपयोग होतो

मथळ्यावर असते. कधी ती एखादी म्हण असेल, वाक्प्रचार, एखादा उद्गार किंवा कवितेची ओळ या स्वरूपातला मथळा असू शकेल उदा.

१. 'जे इच्छिले, तेच मिळाले' -मोबाईलची जाहिरात.
२. 'संतुलन जीवनाचे.....तनाचे व मनाचे' – च्यवनप्राश
३. 'आमच्या वेळी असं नव्हतं, तुमचं जग अतिच होतंय'-सकाळ, तनिष्का अंकाची जाहिरात
४. 'खात्रीचे सोन्याचे दागिने, तुम्हाला हव्या ता वजनात' –सराफ दुकानाची जाहिरात
५. 'अनेक संस्कृती, अनेक भाषा, अनेक वेष विविधतेत आहे भारत एकच देश'--राष्ट्रीय एकात्मता
‘खिसा आपला ठेवा भारी.....करा फेशियल घरच्या घरी!’- फेशियल क्रीमची जाहिरात.
६. 'पॉकेट साईज, टूर प्राईस !'- ट्रॅकल्सची जाहिरात.

वरील मथळ्यातून जाहिरातीतील मध्यवर्ती कल्पना सूचित होते. मथळ्याने लक्ष वेधून घेतल्यावर जाहिरात वस्तूचे अंतरंग उलगडून दाखविण्याचे काम मसुद्यातील तपशीलाला करावे लागते. जाहिरातीच्या मध्यवर्ती कल्पनेवर आधारित हा तपशील लिहिलेला असतो. जाहिरातीच्या मसुद्यात सर्वात शेवटी येते ते घोषवाक्य, इंग्रजीत याला 'बेसलाईन' असे म्हटले जाते. जाहिरातीचा मथळा आणि घोषवाक्य यांची वैशिष्ट्ये ही पुष्कळ सारखी असतात. महत्वाचा फरक म्हणजे, मध्यवर्ती कल्पनेनुसार मथळा बदलतो घोषवाक्य सहसा बदलत नाही. कमीत कमी शब्द, अर्थवाही शब्द सहज उच्चारणे हे जाहिरात लेखनाची वैशिष्ट्ये ठरतात.

संदर्भ ग्रंथ :-

१. व्यावहारिक मराठी - संपा. डॉ. स्नेहल तावरे
२. व्यावहारिक मराठी - डॉ. कल्याण काळे, डॉ. दत्तात्रय पुंडे